

Bibelns mest lästa bok (del 7)

Livets Källas häftesserie

Nr. 63 Volym 14 September 2015

Skriv till vår adress i Sverige om du vill ha fler exemplar av detta eller tidigare häften:

Livets Källa, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 32, SE-275 63 Blentarp

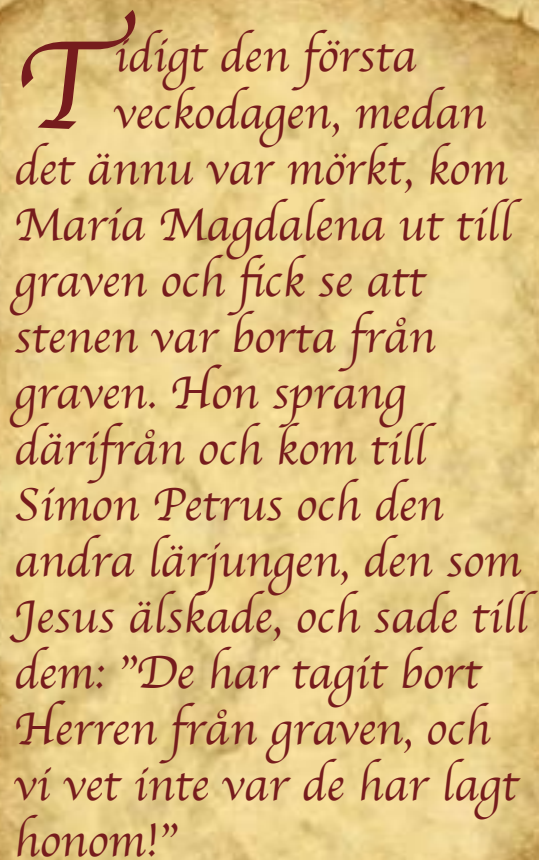
Andra häften i denna serie:

<i>Att leva tillsammans med Gud</i>	<i>Guds nåd (del 2)</i>
<i>Bergspredikan (del 1)</i>	<i>Guds profetior</i>
<i>Bergspredikan (del 2)</i>	<i>Guds välsignelser</i>
<i>Bergspredikan (del 3)</i>	<i>Herren är min herde</i>
<i>Bergspredikan (del 4)</i>	<i>Hur kom Bibeln till? (del 1)</i>
<i>Bergspredikan (del 5)</i>	<i>Hur kom Bibeln till? (del 2)</i>
<i>Bibeln, GT i sammandrag</i>	<i>Jesu liknelser</i>
<i>Bibeln, en inledning till NT</i>	<i>Jesu personlighet</i>
<i>Bibelns historia 1</i>	<i>Jesus kommer tillbaka</i>
<i>Bibelns historia 2</i>	<i>Jobs bok</i>
<i>Bibelns mest lästa bok</i>	<i>Kristendomens fallgropar</i>
<i>Bibelns mest lästa bok (del 2)</i>	<i>Kvinnor i Bibeln</i>
<i>Bibelns mest lästa bok (del 3)</i>	<i>Livet kan bara förstås bakåt, men</i>
<i>Bibelns mest lästa bok (del 4)</i>	<i>det måste levas framåt</i>
<i>Bibelns mest lästa bok (del 5)</i>	<i>Ord om glädje</i>
<i>Bibelns mest lästa bok (del 6)</i>	<i>Ord om hopp</i>
<i>Den okände Jesus (del 1)</i>	<i>Ord om tålmod</i>
<i>Den okände Jesus (del 2)</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (1)</i>
<i>Det kristna hoppet</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (2)</i>
<i>Edens lustgård</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (3)</i>
<i>Församlingsbrevet (del 1)</i>	<i>Svårförståeliga skriftställen (4)</i>
<i>Församlingsbrevet (del 2)</i>	<i>Vad är det som styr ditt liv?</i>
<i>Församlingsbrevet (del 3)</i>	<i>Vad är en människa?</i>
<i>Goda råd i dåliga tider</i>	<i>Vad är Guds kärlek? (del 1)</i>
<i>Gud och bön</i>	<i>Vad är Guds kärlek? (del 2)</i>
<i>Gud och förlåtelse</i>	<i>Vad händer efter döden?</i>
<i>Gud och lidande</i>	<i>Var fanns Gud den 22 juli 2011?</i>
<i>Guds fred</i>	<i>Varför?</i>
<i>Guds löften</i>	<i>Visdomsord till en ung man</i>
<i>Guds namn i Bibeln</i>	<i>Vägen till ett lyckligt äktenskap</i>
<i>Guds nåd (del 1)</i>	<i>Är Gud död?</i>

Copyright© 2015

Guds Världsvida Kyrka i Skandinavien

Skriftställena i *Livets Källas* häftesserie är huvudsakligen hämtade ur Svenska Folkbibeln Gamla Testamentet copyright © Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm och Svenska Folkbibeln Nya Testamentet copyright © 1996, 1998, Stiftelsen Biblicum Ljungby och Stiftelsen Svenska Folkbibeln

Tidigt den första
veckodagen, medan
det ännu var mörkt, kom
Maria Magdalena ut till
graven och fick se att
stenen var borta från
graven. Hon sprang
därifrån och kom till
Simon Petrus och den
andra lärjungen, den som
Jesus älskade, och sade till
dem: "De har tagit bort
Herren från graven, och
vi vet inte var de har lagt
honom!"

Johannesevangeliet 20:1–2

JESU UPPSTÅNDELSE FRÅN DET DÖDA förändrade världshistorien.

Han var en framstående lärare och gjorde många under, men det är i uppståndelsen till evigt liv som hans budskap får en ny dimension. Uppståndelsen är beviset på att Jesus införde något alldeles nytt – det vi idag kallar kristendom. Om han inte hade uppstått från döden, skulle hans död, vår tro och hoppet om frälsning, vara förgäves (1 Kor 15:17). Därför är frågan om uppståndelsen viktig.

Från första stund hävdades det

att Jesus inte hade uppstått från döden. Soldaterna som vaktade graven mutades att säga att Jesu lärjungar kommit och stulit kroppen (Matt 28:11–15). Kristendomens löfte om uppståndelse från det döda vilar helt på att Jesus uppstod. Hur kan vi veta att detta verkligen hände?

Häftet i sin helhet handlar om Jesu uppståndelse och vad som hände efteråt. Utgångspunkten är Johannesevangeliet med detaljer ur de andra evangelierna för att få en helhetsbild.

Mycket nöje! ☐

Häftesserien *Livets Källa* har som mål att göra evangeliet tydligt och relevant för vår tid. Den läses av kristna från olika trossamfund. Vår önskan är att hjälpa var och en att förstå sig själv och sitt förhållande till Gud, oavsett vilken kyrka man tillhör.

- 1** Johannesevangeliet 20:1–2
- 3–8** Den tomma graven
- 9–10** Emmausvandrarerna
- 11–12** Första dagens kväll
- 13–14** Tomas tvivlaren
- 15–18** Johannesevangeliet 21
- 19–20** Uppståndelsens betydelse för den kristna tron

Omslagsbilden: *Jesuiterna sålde det historiska St. Cuthbertevangeliet, antagligen den äldsta intakta bok som är producerad i Europa, till British Library för 9 miljoner pund (drygt 100 miljoner kr). British Library beskriver boken som: "Ett vackert verk med en ursprunglig röd skinnbindning i gott tillstånd". Biblioteket säger vidare: "Detta är det enda återstående högstatusmanuskript från denna avgörande period i brittisk historia som behållit sitt ursprungliga utseende, både invändigt och utvändigt".*

Den tomma graven

Johannes säger att Maria Magdalena gick till graven tidigt, före soluppgången på söndag morgon (de andra evangelierna skriver att det var fler kvinnor). När han skriver att det var "tidigt" använder han ett grekiskt uttryck som betyder "under den fjärde nattvakten" alltså mellan 3 och 6 på morgonen.

MEDAN KVINNORNA VAR PÅ väg till graven talade de om hur de skulle få bort stenen. Innan de kom fram hade en ängel nedstigit och rullat bort gravstenen under ett kraftigt jordskalv. Det de möttes av vid framkomsten var skrämmande. Stenen var bortrullad och soldaterna som skulle vakta graven låg på marken som döda.

Kvinnorna gick bestörta förbi de medvetlösa soldaterna och tittade försiktigt in i graven, men den var tom. Vad hade hänt? Vem hade rullat undan stenen och slagit ner soldaterna? De visste inte att det var en ängel som gjort det.

När uppstod Jesus? Inget av evangelierna uppger exakt tidpunkt. De skriver att Jesus redan var uppstånden när kvinnorna kom dit. För en trovärdig bedömning av tiden för Jesu uppståndelse måste vi utgå från hans egna ord (Matt 12:40) och lägga till tre dagar och tre nätter till den tidpunkt han blev begravd.

Kvinnorna hade med sig olja och örter som de köpt när sabbaten (den stora sabbaten, se Joh. 19:31, dvs. första dagen på det osyrade brödets högtid, se 3 Mos 23:6–7) var över. I gryningen på söndagsmorgonen var de på väg att göra klart det

de inte hunnit då Jesus hade begravts i all hast.

Detta säger oss att kvinnorna inte förstått att Jesus skulle uppstå efter tre dygn. De trodde att han var död och blev därför rädda när de såg att graven var tom. Kanske var det tanken på gravplundrare eller på att Jesu fiender skulle skända honom ytterligare som upprörde dem. Maria Magdalena sprang till lärjungarna och sa att graven var tom, "och vi vet inte var de har lagt honom!" (Joh. 20:2). Johannes är överens med de andra evangelierna om att där var fler kvinnor närvarande. Maria trodde fortfarande att kroppen var borta och inte att Jesus var uppstånden. Petrus och Johannes sprang iväg till graven, men de övriga trodde tydligen inte på kvinnorna. Johannes som var yngre än Petrus kom först fram till graven och stannade utanför, Petrus som kanske var mer impulsiv, gick direkt in och Johannes följde efter.

Johannes skriver att när han "såg" linnesvepningen så trodde han (Joh. 20:8). Varför gjorde han det? Det kan finnas två förklaringar för detta. Den ena är att svepningen låg kvar i graven, vilket tyder på att kroppen inte stulits av gravplundrare. För varför skulle de spilla tid på att linda av honom svepningen

och sedan lämna den där? Den andra förklaringen kan vara att det grekiska order som används för "såg", enligt flera bibelkommentarer, betyder att "se noggrant, att granska uppriktigt eller kritiskt". Han la tydligen märke till att linnesvepningen var orörd och låg i precis samma veck som när Jesus varit inlindad i den. Örterna låg kanske fortfarande inuti. Allt låg som det skulle, orört, förutom duken som hade täckt ansiktet. Jesu kropp hade rätt och slätt förvandlats till andlig kropp utan att röra svepningens veck. När Johannes såg detta, trodde han. Maria var den första som såg den tomma graven men Johannes var den förste som förstod och trodde att Jesus hade uppstått från döden. Av alla kvinnor som sprungit till lärjungarna var det bara Maria

Sedan gick också den andre lärjungen in, han som hade kommit först till graven, och han såg och trodde.

Johannesevangeliet 20:8

som följde med Petrus och Johannes tillbaka till graven. De var framme före henne och när de hade gått stod hon kvar där gråtande i djup sorg. Hon lutade sig in i graven för att förvissa sig om att den fortfarande var tom. Då fick hon se två änglar som frågade henne, "Kvinna, varför gråter du?" (Joh. 20:13). Av hennes svar förstår vi att hon fortfarande trodde att Jesus var död och att någon hade tagit kroppen. Maria vänder sig gråtande om och frågar den hon tror vara trädgårdsmästaren om han har tagit Jesus och var hon i så fall kan hämta kroppen (Joh. 20:15). Det hon säger är orealistiskt eftersom hon ju inte skulle kunna orka bära Jesu kropp tillbaka till graven själv. Hon befann sig i chock och kände inte igen Jesus genom tårarna. Hon var säker på att han var död och det föll henne inte in att "trädgårdsmästaren" kunde vara Jesus.

Men så fort trädgårdsmästaren sa hennes namn kände hon igen honom. Från att ha varit övertygad om hans död blev hon nu övertygad om att han

levde och hade uppstått från det döda. Hennes sorgegråt förvandlades till glädjetårar. Hon vill omfamna Jesus men han säger: "Rör inte vid mig, ty jag har ännu inte farit upp till Fadern ..." (Joh. 20:17). Många bibelkommentarer säger att detta är en svår vers och därför gör vi

här nedan en längre kommentar om det.

Jesus ber Maria att gå till lärjungarna igen och tala om att han lever och hon springer iväg för att berätta den goda nyheten. Jesus var uppstånden från det döda! Men lärjungarna trodde fortfarande inte på henne

Varför sa Jesus "Rör inte vid mig", till Maria?

Varför skulle inte Maria röra honom när andra kvinnor senare på dagen fick göra det (Matt 28:9)? Bibelkommentarerna har en rad förslag till förklaring. Ett är att det kan ha varit ett översättningsfel eller skrivfel. Men vi tror att svaret är ett annat.

Vi menar att förklaringen ligger i Jesu ord: "för jag har ännu inte farit upp till Fadern." (Joh. 20:17). Jesus hade vid detta tillfälle ännu inte visat sig för Fadern. Det återstod fortfarande något för honom att förverkliga. Det gällde att uppfylla godkännandet av den första kärven, dvs. den första sädgrödan förstlingsfrukten (3 Mos 23:10–11). I Isra'el var skördetiden lång och säden skördades på våren efter påskhögtiden. Sent på lördagseftermiddagen i påskveckan skulle prästerna gå ut på åkrarna och se om säden var mogen och klar att skörda. Om så var fallet gjorde de en kärve som nästa dag, söndag, ca kl 10, lyftes upp inför Gud för hans godkännande. Jesu frälsarverk var inte fullgjort eller godkänt förrän han visat sig för Fadern och burit sitt blod in i den himmelska helgedomen (Hebr. 9:12).

Jesus kallas för den första av den första grödan, förstlingen (1 Kor 15:20). Paulus förstod denna bild. Jesus kallas förstlingen eftersom han var den förste som blev upprest från det döda till evigt liv. De andra som Jesus hade uppväckt från det döda var uppväckta till ett fysiskt liv och dog igen senare i livet.

Jesus talade med Maria tidigt på söndag morgon innan han hade visat sig för Fadern och därmed uppfyllt symboliken av den första sädeskärven. Men efter han visat sig för Fadern kunde flera senare samma dag röra vid honom.

(Mark 16:11). Johannes var av allt att döma inte där när hon kom till dem andra gången, för han trodde ju!

Vi läser i denna skildring att Petrus återigen var tillsammans med lärjungarna vilket är märkligt eftersom de måste ha vetat att han tidigare i veckan hade förnekat Jesus tre gånger. Trots sina handlingar var Petrus modig och ödmjuk nog att söka upp de andra lärjungarna efter Jesu död. Varför kom han tillbaka? Det var inte för att de skulle vänta på att Jesus uppstod för det hade de ännu inte fattat. De var samlade i sorg och funderade nog över Jesu död, och om deras val att följa honom var helt misslyckat och meningslöst. Hur var det möjligt att Jesus som kunde klara upp alla svårigheter inte kunde göra sig fri från de romerska soldaterna? De oroade sig också över att judarna skulle arresteras och döda dem för att de var Jesus lärjungar. Lika märkligt är det att Petrus fortfarande tycks var ledaren i gruppen. Detta säger något om lärjungarna – att de tog honom tillbaka och även lät honom ha kvar sin position.

Medan kvinnorna var på väg till lärjungarna för att berätta att de hade sett Jesus gick några ur vaktstyrkan vid Jesu grav till översteprästen i Jerusalem och rapporterade. Efter överlägg-

ningar i Högsta Rådet enades judarna om att betala soldaterna rikligt för att ljuga om det inträffade. Soldaterna skulle säga att "... *hans lärjungar kom på natten och rövade bort honom medan vi sov.*" (Matt 28:13), vilket de gjorde "*och än idag är detta rykte spritt bland judarna.*" (Matt 28:15). Matteus skrev sitt evangelium någon gång mellan år 50 och 67 så denna lögn hade florerat i över 30 år. Lögnen lever än idag för fortfarande finns det folk som håller den för sann.

Är det möjligt att det är sant? Nej! Bibeln påstår något annat. Dessutom är det osannolikt att lärjungarna, som till största delen var fiskare och en skattmas, skulle kunna övervinna de beväpnade romerska soldaterna i vaktstyrkan. Det är osannolikt att soldaterna sov, för romerska soldater riskerade dödsstraff om de somnade på sin post. Om nu lärjungarna stal Jesu kropp varför tog de då av honom svepningen? Det vore tidsödande och mycket svårare att bära honom utan den. Det bästa beviset på att Jesus uppstod från det döda är att apostlarna var villiga att lida martyrdöden för evangeliets skull. Om de hade stulit Jesus kropp, som det hävdats, skulle de då villigt offrat livet för något de visste var lögn? □

Emmausvandrarna

Efter att Jesus hade visat sig för Maria vid graven, mötte han två lärjungar på väg till ett litet ställe som hette Emmaus bara 60 stadier (ca 1 mil) från Jerusalem. Lärjungarna gick och diskuterade det som hänt under de sista dagarna. Jesus möter dem på vägen men de känner inte igen honom eftersom han låter som en främling.

VAD PRATAR NI OM, FRÅGADE Jesus. De berättar om det stora samtalsämnet i Jerusalem, att Jesus som utfört så många under, blivit förhörd och därefter korsfäst. De var deprimerade och förvirrade över det som hänt, varpå Jesus tillrättavisar dem.

Visste de inte att det var menat att gå så här? Jesus förklarade från "Skrifterna" dvs. Moses och profeterna i Gamla testamentet, att Messias måste lida och därefter gå in i sin härlighet (Luk 24:26).

Eftersom de båda vandrarna tänkte stanna och äta bjöd de främlingen att äta med dem. Jesus lät påskina att han måste gå vidare men tackade till sist

ja till deras erbjudande. När han tog ett bröd, bröt det och välsignade det kände vandrarna igen främlingen och alldeles efteråt försvann Jesus mitt framför ögonen på dem. Detta inspirerade en präst, Henry F Lyte, (1793–1847) att skriva den kända psalmen *Bliv kvar hos mig*.

Vandrarna lämnade matbordet

och återvände till Jerusalem. De kom fram sent på natten och sökte upp huset där de andra lärjungarna var samlade. Det är oklart vem som säger att "Herren har verkligen uppstått, och han har visat sig för Simon [Petrus]" (Luk 24:34). Paulus bekräftar att Jesus först visade sig för Petrus och sedan för de andra apostlarna (1 Kor 15:5). När gjorde Jesus detta? Det vet vi inte. Men om det var Emmausvandrarerna som sa detta så är det möjligt att Petrus var en av vandrarna. Hur skulle de annars kunna veta om det? Varför var Petrus den av apostlarna som Jesus först visade sig för? Ja, om det var någon av apostlarna som behövde både uppmuntran och förlåtelse så var det Petrus. Dessutom ville Jesus att Petrus skulle vara ledaren bland apostlarna och därför visade han sig först för honom.

Medan de två vandrarna berättar om vad de upplevt står Jesus plötsligt mitt ibland dem (Luk 24:36). □

Bliv kvar hos mig

Text: Henry Francis Lyte 1847

Svensk text: O Mannström 1920

Mel.: William Henry Monk 1861

*Bliv kvar hos mig, se, dagens slut är när.
Bliv kvar, o Herre, snart är natten här.
Då allting annat sviker och bedrar,
du ende trogne tröstare, bli kvar.*

*Som drömmar flyr, så ilar våra år.
All jordens glädje likt en fläkt förgår.
Allt hastar hän mot sin förvandling snar.
Du är densamme, bli du hos mig kvar.*

*Ej blott en blick, ett ord jag beder om.
Nej, som till Emmaus du fordom kom
och sorgsna bröders tunga börda bar,
kom, ej att gästa blott, bli hos mig kvar.*

*Du ensam kan betvinga mörkrets hot
och giva styrka att stå frestar'n mot.
Var stund din närhet jag av nöden har;
i köld, i sol bli, Herre, hos mig kvar.*

*Som späd jag lades i din kärleks famn
och blev välsignad i ditt dyra namn.
Du mig ej lämnat, fast på villors stig
jag ofta svek dig. O, bli kvar hos mig.*

*Ej fruktar jag, då du är när i nåd.
Då viker smärtan, aldrig fattas råd,
av gravens fasa ej ett spår är kvar
och döden mist sin udd, när dig jag har.*

*Ditt kors skall skina för min blick, när sist
jag somnar in, o Herre Jesus Krist.
Då viker natten, morgon bräcker klar.
I liv och död, Herre, hos mig bli kvar.*

Första dagens kväll

Johannes skriver att bortsett från Tomas var lärjungarna samlade på kvällen. Inte för att de väntade på Jesus för han var död trodde de, trots att någon hävdade att de hade sett honom. Nej, lärjungarna var samlade i rädsla för de judiska myndigheterna, (Joh. 20:19). De var kända som Jesu lärjungar och nu fruktade de att judarna skulle arresteras och kanske döda också dem.

MEN SÅ STÅR JESUS DÄR mitt ibland dem, och lärjungarna blir rädda för de vet att dörren var låst. Jesus hälsar dem: "Frid vare med er!" (Luk 24:36). Han vill lugna dem i en för dem väldigt svår tid. Han ger dem fridens välsignelse. Enligt Luk 24:41 var det fler som inte trodde att det verkligen kunde vara Jesus. För att visa att han inte var ett spöke eller hallucination bad han om något att äta. Sedan visar han upp sina genomborrade händer och såret i sidan som spjutet tillfogat honom. Lukas berättar att de rörde vid Jesus och överväldigades av

glädje när de förstod att det verkligen var han.

I Johannesevangeliet säger Jesus tre saker till apostlarna som de andra evangelierna inte tar upp. Först säger han: "Som Fadern har sänt mig sänder jag er." (Joh. 20:21). Jesus kallar och väljer lärjungarna och sänder ut dem i världen på samma sätt som Fadern sände ut sin Son att förkunna det glada budskapet. Det var och är ett stort ansvar och stor ära att vara Jesu lärjunge! Han sänder oss ut att fullfölja det uppdrag han påbörjade! De kristna förkunnar budskapet å Jesu vägnar. Fadern har delegerat

all myndighet till Jesus (Matt. 28:18) som sänder de kristna som sina budbärare. Detta skulle inte komma att ske förrän de var fyllda med den helige Anden.

Därefter andas Jesus på lärjungarna och säger, unikt för Johannes: "Ta emot den helige Ande!" (Joh. 20:22). Hur kommer detta sig? Lärjungarna fick ju inte den helige Anden förrän på Pingstdagen, eller hur? Jesus utförde en symbolisk handling som skulle hjälpa dem att förstå vad den helige Anden är för något. Den helige Anden är "en del" av Guds egen ande och liv som han ger oss. Guds helige Ande kommer ut från Gud på liknande sätt som när Jesus andades på lärjungarna. Det var även profetiskt menat.

Lärjungarna skulle snart utrustas med den helige Anden för det stora uppdrag de var kallade till.

Det tredje Jesus sa, unikt för Johannes, står i Joh. 20:23: "Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna, och om ni binder någon i hans synder så är han bunden." Vad menar Jesus med detta? Det är ju endast Gud som kan förlåta synder. Lärjungarna skall förkunna budskapet om syndernas förlåtelse genom Jesu död och uppståndelse. Med denna som utgångspunkt kunde lärjungarna bekräfta och tala om att ens synder är förlåtna när man omvänder sig och ber om Guds förlåtelse. Å Guds vägnar kan lärjungarna bekräfta att synderna är förlåtna. □

Lärjungarna befinner sig i ett låst rum när Jesus uppenbarar sig.

Tomas tviqlaren

Det är bara Johannes som berättar att Tomas tviqlade på Jesu uppståndelse. Emellertid måste vi komma ihåg att Tomas var en modig man. Han var villig att dö tillsammans med Jesus när han skulle till Jerusalem (Joh. 11:16). Men han var tydligen förvirrad över varför Jesus lät sig korsfästas. Varför visade han inte att han var Messias och undkom de romerska soldaterna och översteprästen? Jesus hade ju löst alla andra utmaningar han ställts inför, ingenting var omöjligt för honom. Tomas var lika förvirrad som Petrus var när han förnekade Jesus tre gånger.

DET VERKAR SOM OM TOMAS hållit sig borta från de andra lärjungarna efter Jesu död. Han var inte med dem på kvällen efter uppståndelsen. Han hade dragit sig tillbaka i sin egen värld och ville vara ensam med sin förtviqlan, sorg och funderingar. Han trodde inte på de andra som sa att Jesus hade uppstått från det döda. Veckan därpå var lärjungarna återigen samlade och nu var även Tomas där. Plötsligt stod Jesus mitt ibland dem igen och han vände sig till Tomas, som hade sagt att han inte kunde tro om han

inte fick röra vid Kristus. Jesus uppmanade Tomas att ta på hans händer och på såret i sidan, varpå Tomas utbrast: "Min Herre och min Gud!" Jesus tillrättavisar honom mildt: "Därför att du har sett mig, tror du. Saliga är de som tror, fastän de inte ser." (Joh. 20:29).

Det fanns till och med kristna i Korints församling som inte trodde på uppståndelsen (I Kor 15:12). Johannes nämner Tomas men det var fler än han som tviqlade (Matt. 28:17). Det var viktigt för Johannes att fastslå att Jesus verkligen hade uppstått

20:30–31: *”Många andra tecken som inte är nerskrivna i denna bok gjorde Jesus inför sina lärjungars åsyn. Men dessa har blivit nerskrivna för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans namn.”* Med detta menar Johannes att han har gjort ett urval av det som han ansåg eftervärlden behövde

och att de som trodde detta var välsignade.

En legend berättar att lärjungarna delade upp den kända världen mellan sig efter pingstdagen och reste ut för att förkunna evangeliet. Enligt legenden förkunnade Tomas det glada budskapet i Indien. De tomaskristna i södra Indien spårar sin historia ända till aposteln Tomas och det var i Indien han led martyrdöden. Tomas tvivlade inte på att Jesus var hans uppståndne Herre.

Vi gör inte Tomas rättvisa när vi kallar honom ”tvivlaren”. Det var många som inte kunde förstå varför Jesus skulle dö. Messias skulle ju inte dö, han skulle vara kung för evigt. Det var inte lätt för judarna i första århundradet att förstå att Jesus var Messias. De hade väntat på en kung, inte en tjänare, och det gör de fortfarande.

Johannes berättar om syftet med sitt evangelium i Joh.

Han säger att syftet med evangeliet är att visa att Jesus är Messias och att tron på hans namn ger evigt liv. Jesus gjorde mycket som evangelierna inte tar upp. Johannes återkommer till detta i evangeliets sista vers, Joh. 21:25, där han säger att om man skulle skriva ner allting som Jesus sa och gjorde, så tror han, *”att inte ens hela världen kunde rymma de böcker som då skulle skrivas.”* Vi vet väldigt lite om Jesus barndom för att inte tala om ungdom och vuxenliv innan han som trettioåring gör sitt offentliga inträde. Det finns många legender om detta, och en vacker dag kommer vi att få veta sanningen också om dem.

Det verkar som om Johannes tänkt avsluta evangeliet med kapitel 20 men så ville han tillfoga något viktigt och kapitel 21 blir snarast ett appendix. Vad var det som var så viktigt för Johannes att få med? □

Johannes- evangeliet 21

Detta kapitel börjar med att Petrus och de andra gick till Tiberiassjön, ett annat namn för Gennesarets sjö, för att fiska. Ingenting tyder på att lärjungarna gjorde något fel i och med detta, eller att de på så sätt "övergav sin kallelse".

NÄR DE EFTER EN LÅNG NATT utan fiskelycka närmade sig land, stod Jesus på stranden och ropade åt dem att kasta ut garnen en gång till. Trots att de varit ute hela natten utan lön för mödan lyssnade de på Jesus och gjorde som han sa. De kastade nätet där han sa och fick upp en stor fångst, allt i allt 153 stora fiskar och trots att de var så många gick inte nätet sönder när Petrus drog det mot land (Joh. 21:11). Det var inte ovanligt då som nu, att folk stod på stranden av Gennesarets sjö och ropade åt fiskarna var de skulle kasta näten. Ibland var det lättare från land att se var fiskstimmen befann sig i det klara vattnet än från båten. Så denna berättelse handlar inte bara om ett mirakel

utan även om något annat.

Johannes ville till varje pris övertyga läsarna om att Jesus verkligen hade uppstått från det döda. Det var inte en vålnad eller en hallucination lärjungarna såg. Därför skriver Johannes att Jesus ofta åt eller gjorde något annat tillsammans med lärjungarna, eller att de rörde vid honom för att övertyga sig om att han inte var en hallucination. Och det är just detta som händer i denna berättelse. Jesus umgås med lärjungarna, han tänder en eld, steker fisk och äter med dem. Han är precis som dem och inte en vålnad.

Johannes tar alltid med betydelsefulla detaljer i det han skriver. Här gäller det antal fisk i nätet, 153 stycken (Joh. 21:11).

Genom tiderna har det funnits många förslag på varför han gjorde detta. Slutsatsen William Barclay drar i slutet av sin kommentar verkar vara den enklaste. Det fanns tydligen 153 olika fiskarter i Gennesarets sjö på den tiden. En annan detalj är att nätet inte gick sönder, det höll. De olika fiskarterna representerar alla jordens folkslag. Lärjungarna skulle samla folk från alla jordens hörn, och kyrkan hade plats för alla utan att gå i bitar eller utesluta någon. Kyrkan skulle vara inkluderande mot alla folkslag och ha plats för alla. Petrus som var den som drog iland nätet skulle vara ansvarig för detta arbete.

När det i Joh. 21:14 står att detta var tredje gången Jesus visade sig för lärjungarna måste det förstås som att han visade sig vid tre tillfällen för den samlade gruppen av 11 lärjungar, eftersom han redan hade uppenbarat sig minst 5 gånger för olika personer den första dagen.

Nästa sak Johannes berättar om är ett samtal mellan Jesus och Petrus. Johannes skrev evangeliet vid slutet av första århundradet och var den sista levande aposteln. Han var ett

stort namn och han erhöll stort erkännande i kyrkan. Det var viktigt för Johannes att fastslå två saker. Det första var att Petrus, i de andra lärjungarnas närvaro bekräftade sin trofasthet till Jesus, efter att ha förnekat honom tre gånger. Jesus ställer därför frågan om Petrus älskar honom tre gånger. Det andra är att det var oerhört viktigt för Johannes vid slutet av första århundradet att fastslå att det var Petrus som var utnämnd till ledare i den nya rörelsen och inte Johannes.

Jesus ställde egentligen tre olika frågor till Petrus. Den första var om Petrus älskade Jesus mer än de andra lärjungarna (Joh. 21:15). Frågan kan förstås på två sätt: älskar Petrus Kristus mer än vad de andra lärjungarna gör? och/ eller älskar Petrus Kristus mer än han älskar de andra lärjungarna, eller något annat. Petrus svarade: "Ja Herre. Du vet att jag har dig kär." Petrus preciserar inte vilken av tolkningarna han svarar på, så vi får anta att han svarar på bägge.

Något i texten som inte kommer fram i den svenska översättningen är att Jesus använder det grekiska ordet *agape* för älskar. *Agape* beskriver Guds kärlek. Jesus frågar med andra ord om Petrus älskar Jesus så som

Jesus älskar honom, dvs. med gudomlig kärlek. Detta vågar Petrus inte svara på så han svarar med det grekiska ordet *filia*, ett svagare ord för kärlek som betyder broderskärlek eller vänskap. Därför har översättarna också använt ett annat ord i Petrus svar, han säger att han har Jesus "kär". Jesus använder samma ord i andra frågan men i tredje använder också han det mindre starka ordet *filia*.

Andra frågan är entydig, Jesus frågar om Petrus älskar (*agape*) honom. Återigen vågar inte Petrus svara med *agape* utan svarar: "Ja, Herre. Du vet att jag har dig kär [*filia*] (v 16).

Tredje gången Jesus frågar om Petrus har honom kär/*filia* blir Petrus bedrövad och svarar på samma sätt: "Herre du vet allt. Du vet att jag har dig kär[*filia*] (v 17). Petrus visste att Jesus visste att Petrus hade honom kär!

Detta visade de andra apostlarna att Jesus älskade Petrus och att Petrus var förlåten. Petrus insåg ödmjukt att han inte kunde älska Jesus lika mycket som Jesus älskade honom.

En annan viktig poäng med detta samtal ligger i hur Jesus bemöter Petrus svar på frågorna. Lägg märke till att Jesus slutsats av Petrus svar på första frågan

(att han har Jesus kär) är, "För mina lamm på bete." och på tredje frågan "För mina får på bete."

Eftersom Petrus nu bekräftat sin trofasthet mot Jesus, får han ansvaret att förse församlingen med andlig föda – ansvaret att vägleda de troende. Slutsatsen på svaret av den andra frågan är annorlunda. Här säger Jesus, "Var en herde för mina får." Petrus skulle även beskydda församlingen både från inre splittring och yttre angrepp. Jesus ger Petrus det viktiga uppdraget att leda kyrkan i läran och att beskydda den. Han påminns också om att församlingen tillhör Jesus och inte Petrus.

Sedan berättar Jesus att Petrus kommer att dö martyrdöden på äldre dar vilket säkert kommer både som överraskning och förskräckelse. Först och främst

vetskapen om att han skulle bli gammal och lida döden på samma sätt som Jesus, och sedan att Jesus inte skulle återupprätta Israel under apostlarnas livstid som de tidigare trott (Apg. 1:6). Petrus blev korsfäst i Rom ca. år 65.

Jesus avslutar med att säga, "Följ mig!" (v 19). Den största utmaning en människa kan få är lägga sitt liv i Kristi händer och följa honom. Men Petrus vänder sig om, tittar bort mot Johannes och frågar, "Herre, hur blir det med honom?" Jesus tillrättavisar honom milt, säger, "Om jag vill att han ska var kvar tills jag kommer, vad rör det dig?" Jesu påminner Petrus om att han ska fokusera på att följa Jesus och inte på Jesu förhållande till de andra lärjungarna.

Orsaken till att Johannes tog med detta samtal är att det spreds ett rykte i det första århundradet om att Johannes skulle leva tills Jesus kom tillbaka. Han avfärdar detta rykte genom att tydliggöra att Jesus inte sa att Johannes inte skulle dö. Johannes skrev evangeliet ca år 90 och uppmärksammade läsarna på att inte tro att Jesus skulle komma tillbaka innan han själv dog. □

Uppståndelsens betydelse för den kristna tron

Är Jesu uppståndelse viktig för den kristna tron? Paulus besvarar detta runt år 57 i sitt första brev till Korintsförsamlingen. Redan då, 25 år efter Kristi död, var det församlingsmedlemmar som hävdade att det inte fanns någon uppståndelse från döden (1 Kor. 15:12). Paulus skriver att vi är falska vittnen om Kristus inte har uppstått från det döda. Om de döda inte uppstår, har Jesus inte heller uppstått och då är vår tro förgäves. "... då är er tro meningslös och ni är fortfarande kvar i era synder." (1 Kor. 15:17). Om de döda inte uppstår är våra liv över när vi dör – inget liv, inget hopp efter döden.

HUR KAN VI VARA SÄKRA PÅ att Kristus har uppstått från det döda? Paulus förmanar församlingen i Korint och påminner dem om det tillfälle Jesus blev sedd av mer än 500 personer efter han hade uppstått från döden. Många av dessa var fortfarande i livet när Paulus runt år 57 skriver detta (1 Kor. 15:6). Paulus åberopar en historisk

händelse som många hade upplevt och som kunde styrkas ett kvarts århundrade efter Jesu död och uppståndelse. Det har inte varit möjligt att motbevisa detta skriftställe.

Apostlarna var villiga att lida martyrdöden för sin tro. Det skulle de inte gjort om de hade trott att uppståndelsen var lögn.

Linnestämningen låg kvar i

graven vilket bekräftar att Jesu kropp inte blev stulen. Eftersom graven vaktades av romerska soldater skulle gravplundrare, om de varit i farten, inte spillt tid på att ta av svepningen.

Det var belagt med dödsstraff, för romerska soldater, att somna på sin post och därför är det inte troligt att graven kunde ha plundrats på grund av det.

Jesus sa att lärjungarna inte kunde få den heliga Anden förrän han hade fullgjort sin gärning (Joh. 16:7). Lärjungarna fick den heliga Anden och det bevisar att Jesus genomförde uppdraget och visade sig för Fadern efter uppståndelsen.

Om historien varit lögn skulle författarna inte valt att ha kvinnor som de första vittnena. På den tiden vägde en kvinnas vittnesmål inte på långa vägar så tungt som en mans.

Enligt Tertullianus (år 180 e.Kr.) så trodde världens mäktigaste man på den tiden, Kejsar Tiberius av Romarriket, på berättelserna

om Jesu liv, lidande och uppståndelse. Det säger en hel del om hur trovärdig och kraftfull berättelsen om Jesus var i hans egen samtid. Historien om Jesus och hans uppståndelse är helt avgörande för vår tro på löftet om evigt liv.

Johannes stora budskap är inkarnationen (Joh. 1:14) och hur mycket Gud älskar mänskligheten (Joh. 3:16). Genom Jesus Kristus, Guds Son, tog Gud på sig "kött" och blev människa. Men Jesus vände tillbaka till Fadern annorlunda från när han sändes till världen. Jesus uppvisade tydliga sår, som han fått genom att ta på sig världens synd. Så mycket älskade Gud världen! I Uppenbarelseboken kapitel 5 beskrivs Jesus vid Guds tron som Lammet som blev slaktat. Gud har därmed tagit ansvar för att ha tillåtit mänsklighetens lidande. Jesus är sannerligen vår Räddare, Messias, och den som tror på hans namn ska få evigt liv. Det är detta Johannes vill att du ska veta. □

*Så älskade Gud världen att han utgav sin
enfödde Son, för att var och en som tror på
honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.*

Johannesevangeliet 3:16

Livets Källa, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 32,
SE-275 63 Blentarp, Sverige

Redaktionen:

Livets Kilde, Postboks 89 Holmlia, NO-1201 Oslo

Övriga adresser i Norden:

Danmark: *Livets Kilde Hæfteserie*,
P.O. Box 610, DK-4000 Roskilde

Finland: *Livets Kilde*, Box 603, FI-00101 Helsingfors

Sverige: *Livets Kilde*, c/o BTHB, Hemmestorps Eke 32,
SE-275 63 Blentarp (produktion)

Telefonkontakt:

Danmark: +45-22 67 70 96

Norge: +47-64 87 74 48

Sverige: +46-(0)8 657 9194

Stöd för utgivning av *Livets Källas* häftesserie:

Livets Källa är gratis. Vi har ungefär 1400 läsare vid det här laget och med frivilliga bidrag är det möjligt att ge ut häftena. Vi är djupt tacksamma för ert finansiella stöd. Arbetet med *Livets Källas* häften sker på frivillig basis, men tryckning och porto måste betalas. Om du vill bidra till utgivningen av våra häften kan du göra det på något av nedanstående konton:

Danmark: 1-245-7278

Finland: 800014-1952461

Norge: 7082 0512624

Sverige: 98 07 30-6

Författare av detta häftet: Carl Fredrik Aas
Norsk originaltitel: *Bibelens mest leste bok (7. del)*
Översättare: Renée Strand

Bibelns mest lästa bok

Livets Källas häftserie

Nr. 52 Volym 11 Oktober 2012

Bibelns mest lästa bok (del 2)

Livets Källas häftserie

Nr. 57 Volym 12 Mars 2014

Bibelns mest lästa bok (del 3)

Livets Källas häftserie

Nr. 58 Volym 13 Maj 2014

Bibelns mest lästa bok (del 4)

Livets Källas häftserie

Nr. 59 Volym 13 September 2014

Bibeln mest lästa bok (del 5)

Livets Källas häftserie

Nr. 60 Volym 13 December 2014

Bibelns mest lästa bok (del 6)

Livets Källas häftserie

Nr. 61 Volym 14 Februari 2015

För mer information, se vår hemsida

www.gvks.org

Guds Världsvida kyrka i Skandinavien

001BMLB7(s)/102015